ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದ ಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಯವ್ಯಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾದಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿ ಬಹು ಬೇಗ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—1952-53ರಲ್ಲಿ 54 ಜನ ರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರಿಗೂ 300 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

QUESTIONS FOR ANSWERS ON THE DAY

(But not taken up)

Kelagere Kaval (Release of land for grazing cattle)

Q.—179. Sri K. SINGARI GOWDA (Nagamangala).

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the extent of Amritmahal Kaval at Kelagere, Nagamangala Taluk ;

(*b*) the area submerged for the construction of Kelagere Tank ;

(*c*) whether the neighbouring villagers have not prayed for the release of the kaval for grazing their cattle and the action taken ?

A.—Dr. R. NAGAN GOWDA (Minister for Agriculture).—

(*a*) 91 acres and 26 guntas.

(*b*) 75 acres 66 guntas of Amritmahal Kaval and 9 acres of Hiduvali lands.

(*c*) No applications have been received praying for the release of kaval for grazing.

Regulated Market at Bangalore City.

Q.—526. Sri K. V. BYRE GOWDA (Bangalore North).—

Will the Government be pleased to state :—

(*a*) the steps taken for establishing a regulated market at Bangalore City ;

(*b*) how far has the work progressed in this behalf ;

(*c*) the names of Ministers that have visited the Mandipet at Bang lore and examined the excessive weights and measures used in their business ;

(*d*) the percentage of commission allowed to the commission agents under their orders ;

(*e*) the commission taken by the Mandy merchants at present under different names ?

A.—Dr. R. NAGAN GOWDA (Minister for Agriculture).—

(*a*) The matter is under consideration.

(*b*) Does not arise in view of reply to (*a*).

(*c*) No Minister has visited the Mandipet in Bangalore for this purpose.

(*d*) The maximum commission allowed in the Regulated Markets is 2 per cent.

(*e*) In Bangalore Mandipet, the following charges are recovered from the growers.—

1.	Commission	4 to 6 per cent.
2.	Allu	6 pies for every Rs. 10 worth of the commodities.
3.	Paddikattu	½ seer to one seer per cart-load.
4.	Rusum	2 annas to 4 annas per Rs. 100 worth.
5.	Handling	One anna per bag.
6.	Sampling	2 to 3 visses in the case of potatoes and soapnuts. One seer in the case of other commodities.
7.	Mandy seer ½	Maund per cart-load in the case of potatoes or ½ maund per every 50 maunds of other commodities which are weighed. About 6 seers per cart-load is taken in case of commodities which are measured.

MEMBERS' REPRESENTATIONS.

ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹ ರೆಡ್ಡಿ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ).—ನ್ಯಾಯ, ಈ ನಭೆಯ ರೂಲ್ಸ್ ಮತ್ತು

ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಆರ್ಡರ್ಸ್‌ನ 13 ನೆಯ chapter 146 ನೆಯ ನಿಯಮ 2ನೆಯ sectionನ್ನಿನ (b) ಸಬ್ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ Rules to be observed by members ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ " The matter of every speech must be strictly relevant to the matter before the Assembly. A Member while Speaking must not make a personal charge against a member" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ, ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯರು ಬಹಳ interrupt ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ವಿಷಾದ ಪಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ interrupt ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಭಾಷಣಮಾಡುವಾಗ ಮಾತ್ರ, ಅವರು ಯಾವಾಗ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳುವಾಗ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷಯವನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಹೇಳುವಾಗ, ನಡೆಯಲ್ಲಿ interruption ಆಗುತ್ತದೆ; ಅದಕ್ಕೆ provision ಕೂಡ ಇದೆ. ತಮಗೇ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ನಾವು, ಅವರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, interrupt ಮಾಡುವುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನಾವು interrupt ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

9-30 A.M.

Sri S. GOPALA GOWDA (Sagar—Hosanagar).—I accept the suggestion of our Leader.

Mr. SPEAKER.—So far as that matter is concerned, if anything that is said is irrelevant whether during question time or even in discussion of Bills or in any discussion on the floor of this House, that can be brought to the notice of the Chair by any Hon'ble Member, but sometimes interjections and interruptions help the debate. Even petty jokes are allowed, but not to the extent of interrupting the continuity of the speech.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯವನ್ನು ಓದಿ, ಹಾಗೆ ಛಾರ್ಜ್ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ನಾನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಛಾರ್ಜ್‌ನ್ನೂ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದೆನೇ ಹೊರತು, I never made any charge against the Hon'ble Member.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—It is a matter for the Chair to decide.

Mr. SPEAKER.—But he can bring it to my notice.

ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ.—ಅವರು ವಿಷಾದವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ).—ಹಾಗಾದರೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ವಿಷಾದವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೇ?

MOTOR VEHICLES (MYSORE AMENDMENT) BILL, 1955.

Introduction.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—Sir, I beg to introduce the Motor Vehicles (Mysore Amendment) Bill, 1955, which was published in the Gazette Extraordinary dated 19th March 1955 under rule 48 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

A MEMBER.—We have not received copies of the Bill.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I believe copies have already been placed in the hands of the members.

Mr. SPEAKER.—This is only the state of introduction. Therefore there is still time for distribution of the copies.

Message From H. H. Rajpramukh.

Mr. SPEAKER.—I shall read the Order received from the Rajpramukh of Mysore :

> " In pursuance of Clause (1) of Article. 207 of the Constitution of India, I, Jaya Chamaraja Wadiyar, Rajpramukh of Mysore, do hereby recommend that the Mysore Sales Tax (Amendment) Bill, 1955 be introduced and moved in the Mysore Legislative Assmbly."

MYSORE SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1955.

Introduction.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—Sir, I beg to introduce the Mysore Sales Tax (Amendment) Bill, 1955 which was published in the Gazette Extraordinary, dated 2nd March 1955 under rule 48 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

MYSORE ELEMENTARY EDUCATION (AMENDMENT) BILL, 1955.

Introduction.

Sri T. CHANNIAH (Minister for Local Self-Government and Public Health).—I beg to introduce the Mysore Elementary Education (Amendment) Bill, 1955 which was published in the Gazette, dated 26th February 1955, under rule 48 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

LEGISLATIVE BUSINESS.

Disposal of Bills.

***Sri J. MOHAMED IMAM.**—(Jagalur).—A number of Bills have been introduced and many Bills of the last session are also pending consideration so much so nearly 25 Bills are pending. I would like to know whether the Government intend pursuing all these Bills during this session and disposing them of, or what are the Bills they are going to take up, are we expected to remain till all the Bills are disposed of, or are you going to make a selection and consider only some Bills; I would like to have an indication. In fact, we have not got copies of all the Bills. The Bills are supplied to us on pieces of paper and they are always misplaced. Practically we are in a jungle of legislative work, in a jungle of Bills to the right of us and to the left of us. So, I would like the Government to tell us specifically, what are the Bills they are going to take up during this session, because we want to study the Bills. Are you going to take up all the Bills and finish them off during this session, irrespective of the time the session will take, or are you going to give any priority to certain Bills? Are you going to finish all the Bills before the 19th of April? Let them be definite; let them not take us by surprise. We are anxiously waiting for some important Bills like the District Board Bill, and the University Bill. We are not bothered about the Financial Bills. The most urgent Bill that is to be placed is the Local Boards Bill. We have not heard anything about it. Let the Government clear our confusion and tell us categorically what are the Bills they are going to dispose of so that we can concentrate our attention on them.

***Sri A. BHEEMAPPA NAIK** (Molakalmuru).—I wish to make a statement in this connection about the way in which the Bills are included in the agenda. It looks as though they want to finish off the whole thing in five or six days. We introduce a Bill, we move that the Bill be taken into consideration and also move that the Bill be passed. They do not seem to feel the responsibility of a Bill being placed and the whole thing being passed through in one hour. If really we want to do justice to these Bills, it is very necessary that they should allot particular days for different Bills. What is actually happening is: take for example the Tenancy Bill. That was introduced; we do not know its whereabouts. Instead, new Bills are being introduced day after day. Again several Bills which were introduced, the Bills which ought to be applied to Bellary and so many others things while all those Bills that were introduced previously are still pending, you introduce new Bills again after a month and a half have elapsed, and we met again. For how many months are we going to sit, how many days are wegoing to take for each Bill—all these things have yet to be considered by this House, because consideration of each Bill depends upon its controversial nature or the nature of the amendments brought about. Therefore, I would earnestly request the Ministers to consider all these aspects deeply and allot sufficient time so that we might deliberate upon the pros and cons of these Bills and discuss them in the ight they are brought in. If we should close this session, as is prescribed, by the 19th of April, there will be so many other things which ought to be discussed again, There are so many other Bills pending. By the time the next session commences, we will have forgotten the implications of the whole thing and even what was necessary at

one time will have been changed later on. They may have to bring in an amendment and delete the whole thing. That will be the position. I would earnestly request the Ministers to consider these things before introducing the Bills and give sufficient time for us to discuss the Bills. I would also suggest in this connection that instead of giving us a scrap of paper with a few sentences printed on—where we throw them God only knows . . .

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—You are not expected to throw them away.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—It is a small paper lying there. We are likely to mislay it. If it is in a compiled book form, that would be a different thing.

Sri T. MARIAPPA (Mysore City—North).—He has got a big file.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—These Bills are to be compiled in the form of a booklet, properly tagged and given to us.

Sri T. MARIAPPA.—May I add a few words to what has been said? Some of the Bills are really very important. They require a lot of study. Therefore, it is much better if the House is informed—and let it be earlier—that certain Bills would be taken up on certain days. That would be very helpful to us.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ—ಹೊನ ನಗರ).—ಈಗ ತಾನೆ ಈ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಯಕ ರೇನು ಹೇಳಿದರೋ ಅದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸು ತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಈ ಮಸೂದೆಗಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಸೂದೆಯು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಆ ಮಸೂದೆ ಯನ್ನು ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಚ್. ಚಂದ್ರ ಶೇಖರಯ್ಯನವರ ಸಮಿತಿಯೆಂಬುದಾಗಿ ಒಂದನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆಗ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೇ ಎನ್ನುವಂಥ ಒಂದು ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಆಗ ಆ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಆ ಸಮಿತಿಯವರ ವರದಿ ಕೂಡ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಈ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನನಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಂದೇಹ ಉಂಟಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈಗ ಆ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದಂತೆಯೇ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಚುನಾ ವಣೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಕಾನೂನಿನೆಯಲ್ಲಾ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಸಲು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಎನ್ನುತಕ್ಕಂಥಾ ಒಂದು ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಆದು ದರಿಂದ ನಾನು ಈಗ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವು ದೇನೆಂದರೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈಗ ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೇ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ಅದನ್ನು ಪಾಸ್ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈಗ ತಾನೆ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದ ದಿವಸವೇ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶ ಗಳು ಒದಗುವುದರಿಂದ, ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು introduce ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು consider ಮಾಡಿದನಂತರ ಅವು ಗಳನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇಡಲು ಸಾಧ್ಯ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಅದೇ ದಿವಸ ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಈ consideration stageನಲ್ಲಿ ಮಾತ ನಾಡಲು ಯಾವ ಸದಸ್ಯರೂ ಮುಂದೆ ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ ಆಗ the work of the Assembly may suffer.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಭಿ ಪ್ರಾಯವೂ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಉದ್ದೇಶ ನಿಜವಾಗಿದ್ದು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತಂದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆ ದಿವಸವೇ ಅದನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನೇನೂ ಹೇಳ ಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ಹೇಳಿದಂಥ ಆ ಮಸೂದೆಗಳ ಮೂರು ಸ್ಪೈಜ್ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ, ನನಗೂ ಅದು ಗೊತ್ತಿದೆ.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ (ನೆಲಮಂಗಲ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಸ್ಲೋ ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರು "ಇಲ್ಲ ನಾನು ಉಗ್ರ ಗಾಮಿ ಯಾಗಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಆ ಚೆನ್ನೆಸಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನೇನೋ ಈಗಾಗಲೆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಾರ್ತಿ ಈ ಲಿಮಿಟೇಷ್ಟ್ ಆಫ್ ಪಾರ್ಟಿಷ್ಟ್ ಮತ್ತು ಲಿಮಿಟೇಷ್ಟ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಿಲ್ಲು ಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳತಕ್ಕ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಚೆನ್ನೆಸಿ ಬಿಲ್ಲು ಆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಅದು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಆಜ್ಞೆರಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಇನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲೇ ನಾದರೂ ತರುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಅದೂಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಈಗ ಈ ಚೆನ್ನೆಸಿ ಬಿಲ್ಲು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಅನೇಕ ರೈತರು ಗಳಿಗೆ ಈ ಮಸೂದೆ ಪಾಸಾಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅನೇಕ ಜಮೀನ್ದಾರರು ರೈತರನ್ನು ಜಮೀನು ಬಿಡಿಸಿ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದು ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಚೆನ್ನೆಸಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೇ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸುವ ಹಾಗೆ ಒತ್ತಾಯ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.)

ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈ ಸಾರ್ತಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ಈ ಲಿಮಿಟೇಷ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಸಂತಯಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈಗಲೇ ಈ ಲಿಮಿಟೇಷ್ ಆಫ್ ಪಾರ್ಟಿಷ್ ಮತ್ತು ಲಿಮಿಟೇಷ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಇಂಥ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಪಾತ್ರ ನಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಬೇಕೆಂದೂ ಬಾಕಿ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—I would like to assure the House that when Bills are introduced, only those bills that the Government feel as absolutely essential and imminent will be introduced and as and when occasion arises and as and when certain formalities have been complied with, Bills will have to be introduced. Take, for instance, the Bill which I have introduced today. It needed the assent of the President before the Bill was introduced in the House. Amendments were found absolutely essential in the working of the Act regarding S.T.A. and other organisations as have been brought to the notice of the Government. The Government therefore share the view of the Hon'ble Members also that only minimum number of Bills as are found necessary will have to be introduced in this House. I may make a suggestion for your kind consideration. In Parliament, I understand, there is a procedure in this regard. A Steering Committee has been formed there which allots specified days or a maximum time within which a Bill will have to be gone through. If we have a procedure like that, it would be useful. Now, as the matter stands, so far as the discussion of the Bill is concerned, we are also aware that there is no time limit fixed and that no discussion has been stifled for want of time. If, probably, we have a Committee like that which decides, looking into the importance of the Bill, as to what time we may allot for each Bill, perhaps that will facilitate matters and we may dispose of the Bills in a business like manner. This is a suggestion I am bringing for your kind consideration.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—I wish to add a few words with regard to the complaint that these Bills are printed in scraps of papers and distributed and the members are losing those scraps of papers. I wish to point out that these Bills will have to be printed necessarily on papers. It is the duty of the Hon'ble Members to take care of these Bills and to preserve them. If responsible members complain that they are likely to lose these Bills, it is no compliment to us.

Sri J. MOHAMED IMAM.—The Hon'ble Minister does not know that, according to the previous practice, all these Bills used to be printed together bound in the form of a Book. So, we and had a consolidated list of these Bills. Now they give these Bills on small pieces of paper and in spite of our best vigilance these Bills are lost sight of in the midst of our papers.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.— Even in the Parliament, it is the same practice.

Sri A. BHEEMAPA NAIK.—Today in the afternoon they think of bringing forward amendments and tomorrow they bring them up. That is the difficulty. If they had decided as to how many Bills they had to bring before this House and in what form, they could have given them in the form of a booklet form. The difficulty is, my Hon'ble friend thinks of an amendment just this afternoon and brings it tomorrow with the result that the Bill will come printed on a piece of paper. Sri Siddaveerappa suggested that a Steering Committee. woul be useful. We have no objection to have such a Committee. We neither want to waste time. Let us fix time-limit if necessary. We do not object to a Committee limiting the time. In that case, the Steering Committee considers how much time is needed for each Bill and they will be liberal enough to fix a day more, if necessary. We do not agree to members going on speaking relevantly or irrelevantly and neither do we want to do such a thing.

Sri Kadidal MANJAPPA.— I am glad my Hon'ble friend Sri Bheemappa Naik is in favour of fixing a certain time limit for discussion of Bills.

Sri T. MARIAPPA.—What was intended was proper spacing of discussion. We do not want to take more

time than what is necessary. It need not be caught hold of by Sri Kadidal Manjappa that it is very desirable to fix a time limit. The House has got ample discretion and you have got ample discretion and there is no need to catch hold of a phrase.

Mr. SPEAKER.—There is necessity there for a Steering Committee, that is what he said.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಆರ್. ನಾಯ್ಡು (ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ).—ಇದರ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆ ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿಯೂ, ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri Kadidal MANJAPPA.—If possible, all the Bills can be printed together and then they may be supplied in the form of booklets. But it is not possible always. Some of the Bills take a lot of time for consideration, scrutiny and such other things. Therefore, all the Bllls cannot be clubbed together in the form of a book. But, if possible, we can do it hereafter. Then as regards the complaint that the District Boards Bill has not been introduced, I may say, according to the revised programme, we are sitting till the 19th. So there is ample time to introduce that Bill. As regards the complaint that Tenancy Amendment Bill has been ignored and some other Bills have been preferred, I should like to say in this connection that Sri Bheemappa Naik has taken two days in connection with that Bill . . . .

Sri J. MOHAMED IMAM.—You must refer to him as Member from Molakalmuru.

Sri Kadidal MANJAPPA.—The Hon'ble Member from Molakalmuru has taken two days. Similarly other members may take 3 or 4 days; so, because that Bill is likely to take some more time, we thought Bills of less controversial nature can be finished early.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—The Hon'ble Minister said that the Hon'ble Member from Molakalmuru had taken two days and so he does not want to bring it again unless other members take 3 days each?

Sri Kadidal MANJAPPA.—I am anxious that the Bill should be considered and passed.

Sri S. GOPALA GOWDA.—Then, may I know what would be the fate of the Tenancy Amendment Bill?

Sri Kadidal MANJAPPA.—It will also be taken up.

MYSORE WEIGHTS AND MEASURES (AMENDMENT) BILL, 1954.

Motion to consider (Contd.)

Mr. SPEAKER.—Now, we shall continue the debate on the Weights and Measures (Amendment) Bill, 1954.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—What is the weight that the Government are going to adopt for weighing mutton and fish and similar edible things? They use a different weight of 80 tolas which form one seer. I want to know whether this Bill will apply to those things also.

*** Sri H. SIDDAVEERAPPA** (Minister for Home and Industries).—Sir, I believe, I made the position absolutely clear leaving no room for any kind of doubt at all. There are four kinds of weights which I have provided in the First Schedule. One is for general use; another is for use in the trade in gold and silver; the third one is for use in the trade in precious stones and pearls; and the fourth one is for use in the apothecaries' trade. These are the only four kinds of trade that I recognise. Whether it is mutton or fish or whatever kind of thing, that will have to be sold or purchased by making use of these standard weights.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ (ಎಳಂದೂರು—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ರೇಷ್ಮೆ ಗೂಡನ್ನು ತೂಗುವಾಗ ದೊಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—You will be pleased to see that under Section 4 (2) we have got power to control and regulate it. Weighing by some of these measures can be controlled. There is ample provision in the Act and I am making provision in the Rules also to prohibit all these kinds of things.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narasipur).—I rise to place my views on this Bill. Sir, in the Statement of Objects and Reasons, the reason given

(SRI S. SRINIVASA IYENGAR.)

by the Government does not seem to be convincing. It is stated that representations were made by the public and in the Legislature from time to time about the difficulties experienced by the use of false weights and measures in several parts of the State and the Government have therefore introduced this Bill. I would like to place before this House that as long back as 1902 there was an enactment called the Weights and Measures Act of 1902. That Act had enough of provisions about false weights. Section 4 of that Act had provided to determine which weight was a false weight and that Act had also penal provisions to punish such of those who used such of those false weights. If the public complained about these false weights, it meant that the administration was not being conducted efficiently. With that Act in force, I believe, the Government had enough of powers to deal with such cases. Sir, the principal Act has only 6 sections and the Amending Bill has about 46 clauses. The Amending Bill is much larger than the original Act itself. . . .

Sri S. GOPALA GOWDA (Sagar—Hosanagar).—It is just like the tail wagging the dog.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—If the Amending Bill is studied in detail, one would immediately see that, apart from Section 2 (1) of the principal Act, every section is repealed. They could have as well repealed the original Act and introduced a new Bill. But there seems to be some constitutional difficulty. However, to study anAmending Bill of 46 clauses is really a hard job. Assuming that the Government felt the necessity of amending the Act, I would like to know what is the improvement they have introduced in the Bill. In the Amending Bill there are about 14 clauses dealing with the provisions of the Bill. Apart from that there dose not seem to be anything new. Treating of a weight as a false weight is provided under the principal Act and the same provision is contained in the Amending Bill without any change. As regards the penal provisions, greater details have been given. That is all the change. Further, the Government had very wide powers under Section 3A of the principal Act to determine the shapes, dimensions and designations of all or any of the weights or measures of capacity. The Amending Bill has done one thing and that is, it has empowered the Inspector of these weights to enter the premises where trade is carried on at reasonable time without any restriction. I think, even under the Sales Tax Act, the Officers were given that power of entry into the business houses at all reasonable hours; I think it is a very wide power. It is a very dangerous power too.

10 A.M.

I will now come to the Bill itself, Sir. As I have already said, there may not any be necessity to amend the existing law. Government, under the existing law, have enough powers to deal with such cases. Sir, coming to the Bill, I would like to draw the attention of the Government to the provisions of sub-section (3) of section 3 of Part II. Sir, in Part II, they have made certain provisions to define what is a recognised weight. They have also provided in the Schedule for the multiples and sub-multiples of such weights. There is a provision in sub-section (2) for the Government to notify in the Gazette any other multiple of such recognised weight. In the light of the provisions of sub-section (2) of clause (3), to provide for the same affair in sub-section (3) seems to be unnecessary; and I consider that it can safely be deleted. I have also tabled an amendment to that effect.

Sir, in Parts I, II and III of the First Schedule, Government have proposed the standard weights and recognised weights and measures, capacity and the length and area to be followed in Mysore State hereafter. I wish to point out to Government that there have been certain omissions. Sir, in Part II (*b*) there is mention of Mysore Balla being a measure of four Mysore seers. In Mysore District, palla is usually the measure of capacity that is adopted and 100 seers is the unit of palla; and kolaga that is in vogue in Mysore

District is of five seers. Since the use of any measure other than those contained in this Bill is considered an offence, I believe the inclusion of that kolaga of five seers would be convenient.

Secondly, Sir, in (1) "Bushel being equivalent to 8 gallons"—that is how it is defined. I do not think it is in use anywhere in Mysore State and therefore it can conveniently be omitted.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—In Coffee estates bushel is the measure.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—And for the trade in kerosene, bottle is generally used in every shop.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It is wrong. It must be avoided.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—It may be difficult to overhaul the whol. thing. You can as well define a bottle. Sir, in Part III an acre an area of 4,840 sq. yds. is defined as. Gunta is not defined. Gunta is a very important unit of measure and length of area which is in force in Mysore State. There has been an omission of the measure a sub-multiple the acre.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I have borrowed it from the Central Act.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—In the statements of Government, the words acre and gunta are to be found. Unless gunta is defined, how can we accept it as standard? I would like to impress on the Government the necessity to examine this point, Sir, and if Government consider that what is contained is perfect and no change is necessary, I have nothing to say. I only draw the attention of the Government.

Coming to the question of primary standards and working standards, the maintenance of these standards is very necessary. There can be no two opinions about it. But the places where these primary standards should be deposited is the subject open to a little controversy. Yesterday, Hon'ble Members made reference to that. The object of the Government in maintaining and depositing primary standards is to enable the working standards to be compared now and then so that people may be assured that the working standards carried by the officers compare quite favourably with the primary standards. But the places where the primary standards should be deposited are the treasuries of the taluks. Because the Inspectors have the working standards and they visit these taluks according to a particular programme. As and when the inspectors feel that their working standards have to be compared with the primary standards, I think it would be better and it would be more convenient if these standards are deposited in the taluk treasuries.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It is not for the convenience of the Inspectors. We give authenticated working standards for the Inspector's use, but supposing a person challenges that the working standards themselves are not correct, then it is open to him to get them verified with the primary standards which will be with the Deputy Commissioner who is also the Chief Marketing Officer. We do not want that it should filter down. It is enough if the primary standard is deposited in a place where it can be safely kept.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Sir, the points revealed by the Hon'ble Minister justifies my argument. It is for the same reason that I am urging that the primary standard should be placed in a treasury. Treasury is a very safe place. Money is kept in treasury for safety. People who challenge the Inspector must approach a place which is easily reached. The district headquarter cannot be reached easily. It is the taluk treasury that can be easily reached by all rural people, and I suggest that the primary standards may be deposited in taluk treasuries for the purpose of getting the verifications made.

Sir, in exercise of the duties of the inspector under the present Act, we have a lot of complaints to make.

Mr. SPEAKER.—What time does the Hon'ble Member propose to take?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I may take another fifteen to twenty minutes, Sir.

Mr. SPEAKER.—Then you can continue after lunch. The House will now rise for lunch and meet at 10-40.

The House adjourned for Lunch at Ten Minutes past Ten of the Clock and reassembled at Forty Minutes past Ten of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

*Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Sir, clause 10 of Part II provides as follows:

> "No weight or measure shall be manufactured or sold unless such manufacturer or dealer is duly licensed by the Government or by such officer as the Government may empower in this behalf."

I submit, Sir, that no private manufacturer should be licensed. Manufacture of these standard weights and measures of capacity should never be entrusted to private manufacturers. Government itself should manufacture these things in the Central Industrial Workshop and keep enough stock with every officer who is empowered to discharge duties under this Act. That would save corruption. We are hearing a lot of stories about these Inspectors as they are working today. To overcome all these difficulties, I believe the Government should manufacture these things under their own supervision and control and keep enough of stocks in the taluks for the use of the Inspectors and the traders.

Sir, clause 15 on page 6 of the Bill reads as follows:

> "(2) He shall verify every weight or measure or weighing or measuring instrument which is brought to him for the purpose of verification or re-verification. If he finds such weight or measure or weighing or measuring instrument, correct, he shall stamp the same with a stamp of verification in the prescribed manner."

Even under the present Act this power is being exercised by the Inspector. There have been a number of cases of corruption on account of this. When the Inspector goes out for inspection, it is open to him to stamp any weight or measure that is being used as proper. There is a lot of scope for the Inspector to be tempted. After all the Inspector is not a highly responsible officer under this Act. There are others also who hold responsible positions.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—That stamping is only for recognised weights. If a trader is using a measure of capacity without a stamp and at the time of inspection the Inspector inspects it and finds that the measure of capacity used by the trader agrees with the working standard, then the Inspector is given the power of stamping that measure of capacity as correct. Sir, it is highly dangerous to entrust this power to the Inspector. In the course of inspection if he finds that the weight or measure is incorrect, the best thing is to seize it and issue the stamped measures and weights, by collecting fees. That would be safest.

Mr. SPEAKER.—I want to know whether the Hon'ble Member is correct in interpreting clause 15(b) like that.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I am referring to the second sentence, Sir. It says, "If he finds such weight or measure or weighing or measuring instrument correct, he shall stamp the same with a stamp of verification in the prescribed manner." He is given some power there.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—I do not know whether I am correct in rectifying the Hon'ble Member at this stage. He may please see clause 13:

> "No weight or measure or weighing or measuring instrument shall be sold or delivered or used unless it has been verified or re-verified and stamped in the prescribed manner by an Inspector with a stamp of verification."

So, no weight or measure or weighing or measuring instrument is allowed to be sold by anybody. At that stage,

they will have been examined, they will have been verified and re-verified and stamped in the prescribed manner; that is one stage. Before any weight is allowed to go into the market, that would only be done by a person authorised by the Government. While that is being used in the market either for the purpose of sale or otherwise, he will examine. Therefore, what the Inspector does is, he will check whether proper weights or measures are in use in the trade.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Stamping authority, I am pitching upon.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—He says, 'checked and found correct.'

Sri T. MARIAPPA.—There is some irreconcilable difference between clause 13 and clause 15 (2). How to reconcile the two? That is the point raised by Sri Srinivasa Iyengar.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I may submit, there is nothing irreconcilable about it. If my friend reads clause 13, it says that no weight or measure or weighing or measuring instrument shall be sold or delivered or used unless it has been verified or re-verified and stamped in the prescribed manner by the Inspector with a stamp of verification.

Sri T. MARIAPPA.—If you do not allow any weight or measure to be sold or delivered without verification, where is the need for this clause?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It may arise this way: if a person complaints against A that he is not using the proper weight, the Inspector goes and checks. Otherwise what happens is, if there is no such check, they may use counterfeit weights and measures; it is only for that purpose this sub-section (2) to section 15 is put.

Sri V. M. MASCARENHAS (St. John's Hill).—Sri Srinivasa Iyengar's contention is, that the Inspector should not have the authority to stamp; 'checked and found correct' is different from having the authority to stamp.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Is it advisable to vest this power in the Inspector to stamp and re-stamp? What is the standard of the person? It looks as if it is on a paper he can verify and stamp. The way in which this is framed shows that it is not a a well thought out one. Supposing, it is a gold weight; can you go on verifying and stamping and re-stamping it? Will it not take away some metal out of it?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I may assure my Hon'ble friend that this clause was examined, well thought out and after careful deliberation it has been put.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Because the Hon'ble Minister says that it is a well thought out clause, should we accept it?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—If the Hon'ble Member cannot accept it, I am only sorry; it is my unfortunate lot if he does not accept it.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—The Hon'ble Minister must convince us.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I am sure, I will convince him provided he lends me his ears. Sir, in Bombay Act there is a similar and analogous provision which has been in force from 1932 and probably no objection has been taken so far and the clause has not been in anyway found to contain any flaw. If we do not have clause 15 (2), the very object of this Bill will not be achieved for the simple reason that there must be some executive officer who inspects and finds out whether proper weights or measures are used. Rules will have to be framed and Government have got certain power under the rule making power to regulate it. The Inspector is empowered to discharge some duty. The inspection may be voluntary or on a complaint made by somebody. I have said that this Bill is more or less modelled taking the principles both from the Bombay and Madras Acts. If, during the course of working we find that certain checks are necessary, we can amply provide safeguards in the rules.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Sir, I cannot understand this kind of repeating the words, 'because Bombay and Madras Governments have done it, we have also accepted it.' Then, I would suggest that no weight and

(SRI A. BHEEMAPPA NAIK.)

measure should be manufactured by anybody else except Government.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Sir, I may assure the Hon'ble Member and the House that we entirely agree on that point. Now, the Government Electric Factory has applied to manufacture these things. There are no two opinions; we do not disagree that it must be entirely the State monopoly.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Then, why the clause for licensing private manufacturers?

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Even for the Government Electric Factory, that licensing clause has to be there. Here I might say that Government do not want to make any profit out of this. These weights and measures will be sold only at cost price—no profit, no loss.

11 A.M.

***Sri T. MARIAPPA.**—Sir, the whole thing is not clear. If you can kindly see section 19 again it is said "a weight or a measure duly stamped by an Inspector under this Act shall be a legal weight." Therefore he is bound to stamp it. The contention of my friend Sri Bheemappa Naik on the other hand is this. If manufacture of weights and measures under Government supervision by a Government agency is conceded, Mr. Speaker, then the whole scheme of the Bill has to be changed. When the Government is the manufacturing agency, the whole question of checking up by the Inspector does not arise. Wherever he checks and finds spurious weights or incorrect measures, his duty is to confiscate and not to re-stamp. Suppose in the case of a measure which is found to be accurate, there is no further need to check. He has only to send a report to Government accordingly. The whole scheme of the Act has to be changed if the principle of the manufacture of weights and measures by a Government agency is conceded. Therefore the Bill has to be changed.

Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—From the discussion I feel that certain new difficulties have come into my head. I ask the Hon'ble Minister to read sections 5, 9, 10 and 15(2). Section 5 reads:

> "Every recognised weight or measure shall bear the description of the weight or measure which it purports to be, together with such other marks as may be prescribed, stamped upon it in such manner, and by such person, as may be prescribed."

Now the fact is that the weight or the material is not the test. The test is that a certain person authorised by the Government—perhaps under the rules you are going to invest some officer possibly an Inspector—puts the mark. Then it becomes a regularised valid weight or measure. Therefore, the test is, not it has got the prescribed measure or the prescribed weight, but it bears a mark. Therefore the guarantee or the validity of the article is not of a particular weight or measure but of the stamp. What is a recognised weight is described under Section 3. Section 3 deals with 'Recognised Weights and Measures'. Section 3 has reference to the Central Act. Under section 5 you contemplate a particular officer—as the scheme stands it must be the Inspector to whom you give the authority—to whom you give the power or the authority to mark. Take sections 5, 9, 10 and 15(2) together. Is there not an abuse possible in this process? Do you not subject an ordinary man to harassment if the power is given to an Inspector? The Inspector carries under one of his arm pits the correct weight and in the other arm pit the stamping process. He goes there. First he looks at the article. He says—this is not of the required weight. If you take 5 and 15(2) together, the harassment that it may occasion is one point. Secondly, is it safe to give that power to an Inspector? I am not saying anything or carping against the Inspector. Take 15(2). If I have followed the Hon'ble Minister aright, what he says is, there is nothing serious about it; an objection has been raised by somebody and therefore this Inspector goes for verification and re-verification. When an objection is raised, the Inspector may go, or sometimes the

Inspector may choose to go and verify. When an objection is taken he may either choose to go and inspect or say that it has been verified. If on an objection by some person—a cantankerous man may take it into his head to complain, and under the working of the scheme it is possible to lay such objections—is taken and if you go on verifying it on each such objection, it will not add to the validity of the article. It will not change the value of the article. If that is so, the visit of the Inspector every time an objection is taken will be a hardship. Against this background consider section 10:

> "No weight or measure shall be manufactured or sold unless such manufacturer or dealer is duly licensed by the Government or by such officer as the Government may empower in this behalf."

The weights and measures that you are referring to—is it in the literal sense or in the general sense? If it is in the literal sense—there is the weight or measure. Under section 5 there is the Inspector who can validate it or under section 15 (2) there can be verification. Therefore, the whole scheme can be circumvented and it will create a lot of hardship. Therefore, there is the general suggestion that if the Government takes to manufacture, the whole scheme can be simplified. You have not provided for confiscation anywhere in the Statute. . . .

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Sub-section 4 of section 16.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—That is different.

> "Such Inspector may seize and detain any weight or measure or weight or measuring instrument regarding which an offence under this Act appears to have been committed or which appears to have been or which may be used for the commission of such offence and produce the same before the Magistrate who shall, if he finds that such weight, measure or instrument is not in accordance with the provisions of this Act, order it to be forfeited to the Government or destroy it."

Therefore, it is a new procedure under different circumstances. Straightaway the Inspector cannot confiscate. He can only do it where there is the possibility of committing an offence.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Even having an uncertain and unauthorised weight is an offence under the Act.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—I will give you an analogy. Take the Currency law of the State. Here, a note is the monopoly of the Government. It is the Government that manufactures it, under a particular process. Any other person having a note which is not manufactured in that particular process and which is a counterfeit—straightaway it can be seized the very minute it is found in the possession of the person. As a matter of fact, you said that the use of unauthorised weight is itself an offence. Against this, consider this omnipotent gentleman the Inspector whom you authorise to reverify and re-stamp. Your intentions will be good, but this will be abused, and the object with which you bring forward this measure will be defeated. You want to simplify the process. You want to ensure correct weights. All that will be set at naught. I know the intention behind the Bill. I want that to be implemented. You want to lodge the primary weight with the Deputy Commissioner. The Deputy Commissioner will be generally at least a hundred miles away from the border village of the district. It will be very difficult to get the weight in the village to be checked with the weight lodged with the Deputy Commissioner. Therefore what will be the tendency? The Inspector goes and checks. The Inspector has got the stamping process in one hand and the authority in the other. The primary weight is two hundred miles away with the Deputy Commissioner.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Probably, I will explain.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—I am only showing how it will create hardships. You know what human ingenuity is. I ask you, with the best of intentions, to do it effectively so that the possibility of setting the laws

(SRI K. PATTABHIRAMAN.)

at naught will not happen. If this suggestion commends itself, as has been made clear, it must be the sole monopoly of Government to manufacture.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I concede it.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—If you want to concede that, you will have also to add—give a certain time within which all the measures now used will be withdrawn.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I assure you. If you see the scheme of the Act, it is not my intention to have any violent jerks. That is why the other day when the Hon'ble Member Sri Ramaiya suggested that we should have seer of 20 tolas, I said that it is not in vogue in this State to have a seer of 20 tolas, but that we have a seer of 24 tolas from a very long time—may be from about three or more decades. Even with reference to seer—it is only the present standard seer of weight or measure that has been taken as a unit. Therefore, there will be no question of withdrawing everything and then having starting a fresh kind of thing as it were. What I have already thought is to have some kind of monopoly in the manufacture of these. This is the central scheme of the Act. An ordinary layman must clearly know that a maund consists of 40 seers and not 42 or 49.

There is another point mentioned by you. If it is your intention that the Inspector, being a non-gazetted officer, is likely to abuse it, I ask you, when we extend the Act throughout the length and breadth of the State, would it be possible—you know how many thousands of villages there are and how many shandies are held—for you to conceive of a gazetted officer or an officer of a higher cadre to be entrusted with this kind of work ?

Sri K. PATTABHIRAMAN.—He has not appreciated my position. I did not say about the status of the officer. It must be embarrassing even to that officer. I have never questioned anything about the *bona fides* of the officer. I do not wish to place him in a position of embarrassment. What I said was : all this could be avoided if you straightaway take the course of having the monopoly of manufacture by the Government. Because you are not prepared to concede that proposition, you will have to land yourself into that difficulty. Some Hon'ble Members are under the impression that the Hon'ble Minister has conceded that the Government shall be the sole manufacturer. That is not the scheme of the Bill. I may add one thing. If you do not put that strictly there, possibly it may raise a question of fundamental rights of trade and opportunity and therefore it will not be so easy. If you really mean that Government shall have the sole monopoly of manufacture, you must say it in the legislation. If you say that you will bring this under the rules, the courts might pronounce against you.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I am not concerned with what the courts will say. Now the position is this. The Hon'ble Member from Kolar may please scan section 10. Though, no doubt, it may be construed that any other private agency may be licensed, I have made it clear—supposing I ask or direct one of our Government factories like the Government Industrial Workshop or the Hassan Implements Factory to manufacture these—even they will have to be licensed by the concerned officer. The licence cannot be avoided. That is clear even though a Government agency or a Government industry or workshop has to do it. Even supposing it is manufactured in the Government Industrial Workshop, where is the guarantee that some mischief will not be played ? Who is going to control it ?

I am only thinking that, human ingenuity being what it is, some mischief may take place even in the Government workshop, some under-measures, under-weights may be manufactured. I am only putting up a plausible point for argument.

Sri V. M. MASCARENHAS.—It is not only in the manufacture but in the issue the Government takes the fullest responsibility. There are two stages. The first is manufacture; the second

is issue which is more important in my opinion. For the issue the Government must take the fullest responsibility.

Sri T. MARIAPPA.—If Clause 10 were to stand as it is, he will be able to refuse license to a private individual. On reasonable grounds he can refuse. It is not easy.

Sri S. R. NAGAPPA SETTY (Shimoga).—If the Government issues instructions to a concern to manufacture weights and measures, where is the necessity for the issue of any licence to the very same concern by the Government? The Minister sadi that if he issues instructions to the Mysore Implements Factory to mance facture weights and measures, onu-again licence should be issued to the very same concern. Where is the necessity?

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I will continue. Under Clause 16, the Government seem to create the Inspectors to be virtual dictators.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Don't forget there are supervisory officers.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Sub-clause (2) of Clause 16 reads as ollows :

> "For the purpose of such inspection, the Inspector may at all reasonable times enter and search the business premises of any trader."

There is no time limit. 'All reasonable times' is left to the Inspector. He can say it is a reasonable time and enter for the purpose of search any business premises. The business premises is defined in sub-clause (3) :

> "Where a building is used by a trader partly for dwelling purposes and partly for business purposes, the whole of such building shall, for the purposes of this section be deemed to be his business premises."

If, suppose there is a poor trader who has simply a small area as his shop in his house and uses the rest of the house for his residential purpose. The Inspector construes the entire building as a business premises and may enter that building at times that he considers reasonable. It is a very wide power entrusted to the Inspector. Such a provision was made in the Sales Tax Act also. In the Sales Tax (Amendment) Bill a provision of this type was also provided and in this House there was discussion on that and in the Select Committee I think we have amended that provision. I feel that such a provision in this Bill would be too wide and the people will be put to hardship. The Inspector may abuse such a power.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—We start with the assumption that human nature is good unless the contrary is proved.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—The next provision to which I would like to refer is under clause 27—sub-clause (2). It reads as follows :

> "Whoever knowingly us's, sells, utters, disposes of or exposes for sale any weight or measure or weighing or measuring instrument with such forged counterfeit stamp thereon, or a weight or measure so increased or diminished shall, on conviction, be punished with rigorous imprisonment for a period which may extend to six months or with fine or with both."

I have not been able to understand the meaning of that word 'utters.'

Sri K. PATTABHIRAMAN.—It is a legal expression.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I am not a lawyer. I want to bring to the notice of this House the provision under Part V. It was agreed that all rules framed by the Government shall be placed before this House and this House has the power of amending any rule or such amendments or changes in the rules and that those changes should be incorporated in the rules; but in this Bill there is no such provision. No provision has been made to place the rules framed under this Act before the Legislature and also to make changes as this House would make and to incorporate the changes as this House would make.

(SRI S. SRINIVASA IYENGAR.)

Under clause 36, a provision has been made like this :

> " Where a person committing an offence under this Act is a company or other body corporate, or any association of persons (whether incorporated or not), every director, manager, secretary agent or other officer or person concerned with the management thereof shall, unless he proves that the offence was committed without his knowledge or consent, be deemed to be guilty of such offence."

Under clause 36, I think a little change might be necessary. In respect of the co-operative institutions, this clause seems to penalise every director of that institution unless he proves that he is not guilty. I want a little enlightenment on this clause on page 12. If, suppose it could be clarified now alone, I will certainly be convinced.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It is quite clear.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I think it needs a little change because this Clause seems to punish every Director of the society for the offence of a salesman. Whether it could be changed or whether it could remain as it is, is a point to be considered.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It is not as though 'heads, we will win and tails, we will lose.' If by the nefarious activity of the salesman, we are going to get a profit, you cannot easily escape like that. It is a well recognised principle in all body corporate that whoever is a member, he is held responsible by what is called the principle of vicarious liability.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Provision is also made that if the offence is committed with his knowledge, he will be punished.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—The only thing is, the burden is on him to prove ' Well, I did not do anything.'

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I submit therefore that this Bill needs scrutiny and that it may not be passed now. I suggest that the Bill be referred to a Select Committee. I have also tabled a motion that the Bill be referred to a Select Committee. I have given the names. I leave it to the House to accept it.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕದ ಸಾಧನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಈ ಮಸೂದೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆ ಆತನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕದ ಸಾಧನವೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಅಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸಾಮಾನಿನ ಮಾರಾಟ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ದೇಶದವರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಅಂದರೆ ಆಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರೂ ಇಲ್ಲಪೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕವರೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರೂ ಈ ಇಬ್ಬರ ಅನುಮತಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಬಂದಂಥ ಸಾಧನಗಳೇ ಈ ದಿವಸದ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕದ ಸಾಧನಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ (ಬಸವನಗುಡಿ).—ಆ ಕೈತೂಕ ಮತ್ತು ಬಾಯ್ ಬಣ್ಣವೋ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಹೌದು ಹಿಂದೆ ಅದೂ ಇತ್ತು. ಅಷ್ಟೇಅಲ್ಲ, ಆಗ ಇನ್ನೂ ಈ ಕೈ, ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕಂಥ ವಿಧಾನ ಕೂಡ ಇತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರ, ಎಷ್ಟು ದಪ್ಪ, ಎಷ್ಟು ಉದ್ದ ಅನ್ನತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಕೈ, ಕಾಲು, ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂಥ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕದ ಸಾಧನಗಳು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ವಸ್ತುವಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕದ ಸಾಧನಗಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಪರರಾಷ್ಟ್ರಗಳೊಡನೆ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲದೆ ಹೊರಗಿನ ರಾಜ್ಯಗಳೊಡನೆ ಸಹ ಎಷ್ಟೋ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಅಂತರ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಮಾಲುಗಳನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೊರಗಡೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಾಲುಗಳನ್ನು ರವಾನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಲೇ ಇದೆ, ಆದರೆ ಈ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಆದಂಥ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ವೈಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಮೆಷರ್ಸ್‌ಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕಾದರೂ ನಾವು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ವೈಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಮೆಷರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ನಾವೀದಿವಸ ಕೇವಲ ಈ ನಮ್ಮ

ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಯೂ ಒಂದು ಏಕ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಒಂದು ಗಜ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಂಗೀಕೃತವಾದ ಗಜದ ಅಳತೆ ಇದೆ. ಒಂದು ಫರ್ಲಾಂಗ್ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಇದೇರೀತಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾದ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕವಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಈ ತೂಕದ ಮತ್ತು ಅಳತೆಯ ಸಾಧನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅಂಗೀಕೃತವಾದಂಥ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಸಾಧನಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಏರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕು. ಯಾರು ಬಟ್ಟೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಯಾರು ಎಣ್ಣೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಆತನು ಆಯಾ ಅಳತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ಜನರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಯಾರು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಗಜದ ಕೋಲನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಆ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಕಸ್ಟಂಸ್‌ಗಳಿವೆ (ರೂಢಿ). ಹೀಗೆ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಕೆಲಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ ನಾವೀಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಭತ್ತ, ರಾಗಿ, ಜೋಳ, ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಮಾನುಗಳ ಅಳತೆಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಯೂ ಈ ಅಳತೆ ಸಾಧನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಬಳ್ಳ, ಕೊಳಗ, ವಣ, ಖಂಡಿ, ಎಂದು ಏನೇನೋ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಾಧನೋಪಾಯಗಳು ಹಾಲ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲೂ ಸಹ ಇಂಥಾದ್ದೊಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಮೆಷರ್ ಎಂದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಬಡಗಿ ಒಂದು ಹಲಸಿನ ಮರದ ತುಂಡನ್ನು ಕೆತ್ತಿ ತಂದು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಕೊಳಗ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸ್ಟ್ಯಾಂಪೂ ಇಲ್ಲ, ಸೀಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಜೈಲು ಸೇರಿನ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ $2\frac{1}{2}$ ಸೇರು ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಅವರು ಕೊಳಗ ಎಂದು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಈ ಮೇದಾರರು ಹೆಣೆದ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಳಗದಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು 10 ಸೇರಿನ ಬುಟ್ಟಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಐದು ಸೇರಿನ ಬುಟ್ಟಿಗಳೂ ಇವೆ. 20 ಬುಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದರೆ 100 ಸೇರು ಆಗುತ್ತದೆ.

11-30 A.M.

ಈ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅವು ದೊಡ್ಡದಾದರೂ ಆಗಬಹುದು, ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಹೆಣೆಯತಕ್ಕ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಗೇಣಿ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಪತ್ರ ಬರೆಸತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಸಹ 40 ಸೇರಿನ ಮಣ ಅಂದರೆ 11 ಸೇರಿನ ಗುಂಡಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತೂಕ ಹಾಕಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಕಲ್ಲಿನ ಗುಂಡುಗಳು, ಸೀಸದ ಗುಂಡುಗಳು ಅಥವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗುಂಡುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ತಕ್ಕಡಿಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಬಗಣಿ ಮರದಲ್ಲಿ ಕೋಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ specification ನಹ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಹುರಿ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೆತ್ತ ಅಥವ ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಹೆಣೆದ ತಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಈ ಕೋಲಿನ ಎರಡು ತುದಿಗಳಿಗೂ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ತಕ್ಕಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ತೂಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಕ್ಕಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಾಗ ದಂಡಿಗೆ ಅಂದರೆ ತಕ್ಕಡಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಕೋಲು ಸಮನಾಗಿ ನಿಂತರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತೂಕ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ತಕ್ಕಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆಯನ್ನು ತೂಕ ಮಾಡಿಸಲು ಹೋಗುವವರು ತೂಕ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾದವರನ್ನೇ ಆರಿಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಸ್ಸೀಮನಾಗಿ ಇರುತ್ತಾನೆ, ತಕ್ಕಡಿಯನ್ನು ಸಮನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ತೂಕ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತಕ್ಷಣ ನುರಿದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಮಲೆನಾಡಿನ ಕಡೆ ಕೊಳಗಗಳಿವೆ. ಈ ಕೊಳಗಗಳೂ ಅಷ್ಟೆ. ಮರದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಲೂ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಆಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಸಾವಿರ ಗಟ್ಟಲೆ ಪಲ್ಲ ಅಳೆಸುವವರೂ ಹಿತ್ತಾಳೆ ಅಥವಾ ತಾಮ್ರದಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಬಸಿಯುವ ಚರಿಗೆಯ ನಮೂನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸುಮಾರು 3–$3\frac{1}{2}$ ಸೇರು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಂಥದರಲ್ಲಿ 20 ಕೂಡಬೇಕು. 20 ಕೊಳಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಖಂಡಗ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ $2\frac{1}{2}$ ಸೇರಿನ 20 ಕೊಳಗ ಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ವಾಡಿಕೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಗೇಣಿದಾರನು $3\frac{1}{4}$ ಅಥವಾ $3\frac{1}{2}$ ಸೇರು ಹಿಡಿಯುವ ಕೊಳಗದಲ್ಲಿ 20ರಂತೆ ಅಳೆಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಜಳ್ಳು ಬರುತ್ತದೆ, ಇಳವರಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದೆರಡು ಕೊಳಗ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ: ಕಾಗೋಡು ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಂಶ ಆಷ್ಟೇನೂ ಪ್ರಮಾದವಾದುದಲ್ಲ. ಜಮೀನ್ದಾರರು ರೈತರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ, ವಿವಾದ ಬಂದದ್ದು ಬಹಳ ಸಣ್ಣದು. ಇಲ್ಲಿ 70 ಸೇರಿನ ಖಂಡುಗ, 65 ಸೇರಿನ ಖಂಡುಗ, 60 ಸೇರಿನ ಖಂಡುಗ ಹೀಗೆ ಇದೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಇದೆ. 70 ಸೇರಿನಂತೆ 10 ಚೀಲ ಕೊಡಬೇಕು, 65 ಸೇರಿನಂತೆ 10 ಚೀಲ ಕೊಡಬೇಕು, 60 ಸೇರಿನಂತೆ 10 ಚೀಲ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆ ಬಂದದ್ದು. ಜಮೀನ್ದಾರರು 70 ಸೇರಿನ ಪ್ರಕಾರ ಧಾನ್ಯ ಅಳೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರೈತರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ 60 ಸೇರಿನಂತೆ ಕೊಡೋಣ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾರೂ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY (Bangalore South).—On a point of order. Under Chapter XIII, Rule 146 (1) says that the matter of every speech must be strictly relevant to the matter before the Assembly. The relevant matter under discussion before the Assembly is the Weights and Measures (Amendment) Bill and my friend is narrating the history of Kagadu incidents and other allied matters which are irrelevant.

(SRI A. V. NARASIMHA REDDY) The discussion should be restricted with reference to the Bill itself.

Sri S. GOPALA GOWDA.—I am only speaking about the measures in vouge in the State and how they are misused and what are the consequences. ಒಂದು concrete instance ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಂಥ ಒಂದು incident ನಡೆಯಿತು. ಅದು ಅಳತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟುದು. ನಾನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ weights and measures . . . .

Mr. SPEAKER.—A relevant point is raised by the Hon'ble Member. This Bill is brought to make amendments or additional provisions to the original Act. Therefore, whether these provisions are necessary or not may be gone through and discussed instead of going through the previous history of the enactment. Therefore, I request the Hon'ble Member to speak on the provisions of this Bill.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—Necessity ಇದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ?

Mr. SPEAKER.—For the sake of reference, it may be mentioned.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದ ರೆಡ್ಡಿ.—ಈಗ ಇರ ತಕ್ಕದ್ದಾರಲ್ಲ ಏನೇನು ಹುಳುಕುಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. What the member is saying is perfectly relevant.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಕಾಗೋಡು ವಿಷಯ ಈಗ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ my intention is not to use this opportunity to condemn the action of the Government or the then authorities. I am not using this occasion for that purpose. But I am pointing out what measures or weights are prevalent or in use in our parts because I am particularly concerned with the transactions that are taking place every day between the landlords and the tenants and between our traders and the tenants. So, I only cited an incident which revolved only on this measure.

Mr. SPEAKER.—That can be said.

Sri S. GOPALA GOWDA.—That is only relevant in connection with this measure. So, is it a point of order? I never entered into the history of the case at all. This is the point involved. ಈ ರೀತಿ ಅಲ್ಲದ್ದುದರಿಂದ ರೈತರು 60 ಸೇರಿನ ಚೀಲ ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರವರಲ್ಲೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಒಂದು ಕೊನೆಗೆ 65 ಸೇರು ಕೊಡಿ ಎಂದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ನಂಧಾನ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಲ್ಲ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಾಗದೆ 70 ಸೇರಿ ನಂತೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಘರ್ಷಣೆ ಪುರುವಾಯಿತು. This is the point involved. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಾಗಲ, ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ season ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಗೇಣಿ, ಗುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಅಳೆಸಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿ (ಶಿವಮೊಗ್ಗ).—60, 65, 70 ಸೇರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸೇರು ಎನ್ನುವುದು standard measure ಅಲ್ಲವೇ? ಸೇರು standard measure ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—I really admit. ಸೇರು ಎನ್ನುವುದು standard. ಆದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಳು ತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ವೈಶ್ಯರು ಇದ್ದರು. ಅವರು ಕಬ್ಬಿಣದ ಸೇರಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ತಾಮ್ರದಿಂದ ಸೇರು ಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಬುಡದಲ್ಲಿ ತಟ್ಟಬಿಟ್ಟು ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಹುಣಸೆ ಹಣ್ಣು ಮೆತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಸೇರಿನಲ್ಲಿ ಅಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ತಳ ತಟ್ಟಿ ಹುಣಿಸೆ ಹಣ್ಣು ಮೆತ್ತಿದ್ದ ಸೇರಿನಲ್ಲಿ ಅಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಸೇರು ಕಳ ಗಡೆ ಇಟ್ಟರೂ ಆ ಮೋಸ ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಳೆದಳೆದು ಕೊಟ್ಟದ್ದೇ ಕೊಟ್ಟದ್ದು—ಜನಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದೇ ಹೋದದ್ದು. ಒಂದು ಕಡೆ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೋಸ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಬೆಲೆ ಯಲ್ಲಿಯೂ ಜಾಸ್ತಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೊರೆತ ಸೇರುಗಳನ್ನೇ ಎಲ್ಲರೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆಂದು without questioning their *bona fides* ನಾವೂ ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಎಷ್ಟು ಸೇರು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಮೂರು ಸೇರು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಳೆಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಳೆದರೆ $2\frac{3}{4}$ ಅಥವ $2\frac{1}{4}$ ಸೇರು ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಆಗ ಬಾರದು.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It is a credit to them perhaps.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ರೂಢಿಗಳೇನಿವೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರ ಲಿಲ್ಲ. ತಕ್ಷಣ measures control ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರವರಿಗೆ ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಒಂದು ಕಾಲವಿತ್ತು. ಇವೊತ್ತು ನಾವು ಒಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ವ್ಯಾಪಾರ, ಉದ್ಯಮಗಳು ಮುಂದುವರಿದಿವೆ ಮತ್ತು complicate ಆಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತವಾದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಅಳತೆ ಸೇರುಗಳು ಮತ್ತು ತೂಕದ ಬಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ currency ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಾನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಈಗ counterfeit coins ಯಾಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ? ಇದರಿಂದ money value ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು prescribed metal, ಒಂದು specification ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವೆನ್ನುವುದನ್ನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗಲೂ

ಕೂಡ ಇಷ್ಟು specification ಪ್ರಕಾರ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ

> "The Mysore seer, which is a unit of capacity equivalent to the volume occupied by 108 standard tolas of air-free distilled water weighed in Standard Indian Air against brass weights having a specific gravity of 8·143."

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ specification ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ manufacturer ಸಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. Unless there is the aid of such instruments and such people who know this, ಇವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ Hassan Implements Factoryಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅವರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿಂದ ಯಾರನ್ನಾದರೂ depute ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸಿ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಹೊರತು ನಾವು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. Gravity 8·143 ಎಂದು ಇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ manufacture ಮಾಡುತ್ತ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ, it is a scientific term. ನಾನೇನೋ physics ಸ್ವಲ್ಪ ಓದಿರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—It is the experts that manufacture. It is the organisation like the Central Industrial Workshop where we have got the best instruments that these measures are manufactured. It is only for them that this direction is given.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ತಾವು ಏನು ಹೇಳಿದಿರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕ್.—Distilled water—air free distilled water ಅಂದರೆ ಹೇಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡಿರುವುದು. ಯಾರು manufacture ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಂಥ experts ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. Common manಗೆ ಇದರ ಅರ್ಥ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—Common man ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲ. "Manufacturer" ಎಂದು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ licence ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ . . . .

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—The Hon'ble Minister told you that it is the Central Industrial Workshop or the Government themselves that are going to take it up. So, there is no worry.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಮೊಳಕಾಲ್ಮೂರಿನಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆ ಪ್ರಾಪಿಷ್ಟ್ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನಲ್ಲದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕ್.—ಆ ರೀತಿ provision ಎಲ್ಲ ಬರೀ Act ನಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. Rule-making powerನಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. He has assured us that in the Rule-making power, they are going to make all that.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಮೂಲಭೂತವಾದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯವನ್ನು Rule-making ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು contest ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆ ? It may be held void. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್ಮರವರು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ authority ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಅನುಮಾನ ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. I am a layman who is not well versed in legal terminology.

Mr. SPEAKER.—I want to bring to the notice of the Hon'ble Members that at this rate I do not think we will be able to proceed with the Bill. Hon'ble Member on his legs must be allowed to go on with his speech and if any Hon'ble Member wants to give him an effective reply, he can do so when he gets a chance to speak.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ನಾನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ ಎಂದರೆ—manufacturing ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಇಪ್ಪೇತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ, ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ತೂಕ ಮತ್ತು ಅಳತೆ ಇದೆ. ಅದು ಒಂದು ಅಂಶ. ಇವುಗಳ manufacture ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಮನಾಪಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಸುಖ ಮತ್ತೆಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಇವೆ. ಇದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ. 100 ಕೌಂಟ್‌ನ ಒಂದು ಪಂಚೆ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವನು 60 ಕೌಂಟಿನ ನೂಲನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿ 100 ಕೌಂಟಿನದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಂಚೆ ನೇಯ್ದು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. 100 ಕೌಂಟಿನ ನೂಲನ್ನೇ ಹಾಕಿ ನೆಯ್ದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಂತೂ 60 ಅಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ 80-85 ಕೌಂಟಿನ ನೂಲನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊನೆಗೆ 100 ಕೌಂಟಿನದು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಸರಿಯಾದ ಅಳತೆ ತೂಕಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಹೋಗಬಹುದು. ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲವಾದ ಅಂಶಕೂಡ ಅಡಗಿದೆ. ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಆದ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕ ಯಾವುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ standardisation ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. Standardisation metal ಆಗಬೇಕು. Standardisation of other ingredients ಆಗಬೇಕು. ಯಾವ ಒಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದು ಮಾದರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಪಿಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ economic principlesಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇರೀತಿ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಒಂದು ನಿಯಮಬದ್ಧವಾದ ನೀತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಒಂದು specification ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಮತಮಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.)

ಮನಬಂದಂತೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಜಕೋಲನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ತಪ್ಪು. ಈ ರೀತಿ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಆದ್ದರಿಂದ standard weight ಮತ್ತು standard measure ಇರಲೇಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ವರು ಈ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೂಡ ಅವರೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಡಿಪೋಪಿನಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇವುಗಳಮೇಲೆ ಯಾವವಿಧವಾದ ಆರೋಪಣೆಗಳು ಬರು ವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಈ ಕೆಲಸ ವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದು ಸುನೂ ತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಅಂಶ, ಇವು ಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿಂತೂ ಅನೇಕ ತೊಡಕುಗಳಿವೆ. ನಾನು ಕಂಡಹಾಗೆ ಹೇಳು ವುದಾದರೆ ಈ 'ರೂಢಿರಾಕ್ಷಸ' ಅನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ traditions, customs ಎಂಬುದಾಗಿ ಯಾವ ರೂಢಿಗಳು ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಬರು ತ್ತಿವೆಯೋ ಅವು ಎಷ್ಟೇ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾಮೂಲುಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟ ಬೇಕಾದರೆ ಜನತೆಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಬರ ಬೇಕು. ಈ ಮಾಮೂಲುಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆಯೇ ಹೊರತು ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರೇ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಬರೀ ಬಾಯಿಮಾತಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ನಮಾಜ ದಲ್ಲಿ, ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ precedent ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಹಾಗೆ ಈ precedent ಇದ್ದೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ precedent ಅಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಕಾಯಿದೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಜನತೆಯ ಗಮನಕ್ಕೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವು ದಾದರೆ ಈಗ ತಾವು ಗೇಣಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷದ ಗೇಣಿ ಕರಾರನ್ನು ಬರೆಸ ಬೇಕೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇದೆ. ಆದರೂ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕರಾರನ್ನೇ ಬರೆಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಐದು ವರ್ಷದ ಕರಾರು ಬರೆಸುವುದಿಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಇದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡು ತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಂಟನೇ ಪ್ರೊವಿಜ್ ಏನಿದೆ, ಇದನ್ನು ತಂದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಜನರನ್ನು ನಾವು ಇದರಿಂದ ಒಂದು ತಹಬಂದಿಗೆ ತರ ಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರ ಬೇಕು. ಬರೀ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸ್ಟ್ಯಾಚ್ಯೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉಪ ಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತೂಕ ಮತ್ತು ಅಳತೆ ಬಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಯಾವ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ರೆಯೋ ಅದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕದ ಬಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಿಂದ ತೊಡೆದು ಹಾಕ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೇಸಾರಿ, ಇವತ್ತೇ ಒಂದು ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕದ ಬಟ್ಟುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ನಲು ವಳಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾದ ತೂಕ ಮತ್ತು ಅಳತೆಯ ಬಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗು ತ್ತದೆ.

Part III, 15ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ (2)ರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಬಹುತಃ ಈಗ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ weights and measures ಸರಿಯಾಗಿ ದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ, ಎಂದರೆ ಈಗ specify ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಈಗ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅಂಗಡಿ ಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಟ್ಟು ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು specification ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ನೋಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ದ್ದೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರುವಹಾಗೆ ಈ ಅರ್ಥ ಇಲ್ಲರುವಹಾಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಆ ಕಲ್ಲುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿವೆ ಎಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಪ್ ಒತ್ತಿದರೆ ಆಯಿತು. ಕೊಳಗ, ಗಜಕಡ್ಡಿ ಯಾವುದು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೊ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ, ಸರಿಯಾಗಿದೆ, ನೋಡಿದ್ದೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಇನ್ಸ್‌ಪೆ ಕ್ಟರು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಸ್ಟ್ಯಾಂಪ್ ಒತ್ತಿದರೆ ಗತಿ ಏನು? ಶ್ರೀವಾ ರಾಮು ಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿರುವಹಾಗೆ ಅವನು omnipotent inspector ಆದರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವುಕಡೆ impo-tent inspectors ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ನೋಡಿ ದ್ದೇನೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ತೂಕ ಹಾಕುವಾಗ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಮಾರ್ಕ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಬಹಳ omnipotent ಎಂದು ಬಿಟ್ಟರು, ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ತಕ್ಷಣ impotent ಆಗಿಬಿಟ್ಟ. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಕೊಟ್ಟಿ ದ್ದರು. ಅವನು ಏನಿದ್ದರೂ ಸಣ್ಣ ಮನುಷ್ಯ. ಗೆಜೆ ಟೆಡ್ ಆಫೀಸರೂ ಅಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ನೌಕರ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ನೌಕರ, 100 ರೂಪಾಯಿನ ಗ್ರೇಡ್ ಇರಬಹುದು. ಈ ವ್ಯಾಪಾ ರಸ್ಥರ ಮತ್ತು ಜನರ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಆಯಾಯ ನೌಕರರ ಗ್ರೇಡಿನ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಇನ್ಸ್‌ಪೆ ಕ್ಟರುಗಳ ಗ್ರೇಡ್ ಎಷ್ಟು, ಸ್ವಾಮಿ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಮೆಮೊರ್ಯಾಂಡಂ ಓದಿದೆ. ಬಹುತಃ ತಾವು ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

Inspectors : two cadres :—

Senior Inspectors Rs. 70-5-90-6-120-10-200.

Inspectors Rs. 40-2½-50-5-100.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಆ 40 ರೂಪಾಯಿ ನವರ ವಿಷಯವೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. 50 ರೂಪಾಯಿನಿಂದಲಾದರೂ start ಮಾಡಬಹುದಾ

ಗಿತ್ತು. 10 ರೂಪಾಯಿ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಬೇರೆವಿಷಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ ಎಂದರೆ ಆ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಹೋದ omnipotent ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ impotent ಆಗಿಹೋದ (ನಗು!). Impotent in the sense that he has been invested with so many powers but in practice he was impotent. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಆ ಸನ್ನಿವೇಶ ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ಆ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಂಡಿ ವರ್ತಕರು ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡತಕ್ಕವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮುಂದೆ ಈ ಸಣ್ಣ ನೌಕರ ಹೋಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನೂ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. He cannot wag his tail, ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಬಳ್ಳಾರಿ, ವೆಲ್ಲೂರು ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಅಡಿಕೆ ತಂದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ಈ 40 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯ ಬಂದು, ಎಲ್ಲ, ತೂಕ ತೆಗೆಯಿರಿ ಎಷ್ಟು ಅಳೆದಿದ್ದೀರಿ, ತೂಕ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ನೋಡೋಣ ಎಂದರೆ ಅದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಅಡಿಕೆ ದರಗಳನ್ನು ಕೋಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಂಪು ಶಾಲನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ದಕ್ಷರಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ಜನ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ, ಒಬ್ಬರ ಟರ್ಮ್ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹರಾಜು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಕಾಫೀ ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ಕಾಫೀ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅದು practiceನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಬಹಳ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಒಬ್ಬರು ಹೇಳುವುದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಶಾಲು ಮುಚ್ಚಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—These things are effectively controlled by regulated markets.

Mr. SPEAKER.—We are concerned with the weights and measures on the present occasion.

Sri S. GOPALA GOWDA.—Certainly, Sir, I am only quoting what is happening in Shimoga Areca Trade.

12 NOON.

ಶಿವಮೊಗ್ಗಾ ಅಡಿಕೆ ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಾದ ಕೇಂದ್ರ. ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಎಷ್ಟು ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. I am not going to condemn the measures used there. ಅಕ್ರಮವಿರುವುದನ್ನು ನಿರಪಡಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ತೂಕದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮಂಡಿಯವರು ಒಂದೊಂದು ತರಹ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಳತೆ ಮಾಡುವವನು 30 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿಷ್ಣಾತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. 5 ಮಣದ ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೇಕಾದ ಕಡೆಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮೂಟೆ ಬಿಚ್ಚಿನೋಡಿದರೆ 4 ಮಣ $2\frac{1}{2}$ ದಡಿಯದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ತೂಕದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆತ ಬೀಳುತ್ತದೆ. 5,000 ಚೀಲದಿಂದ 5,000 ಧಡಿಯು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ಕ್ವಾಂಡರ್ಡ್ ವೆಯಿಟ್ಸ್ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕ ಮಾಡುವ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ ಅಕ್ರಮವಾದುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿ ಸರಿಯಾದುದನ್ನು ಬಳಕೆಗೆ ತರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನುಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ. ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿರುವ ಕಡೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. The officer becomes so helpless. ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರತಿದಿನ ಓಡಾಡಿ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಹಮಾಲಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ನೋಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗಾದಲ್ಲಿ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪೆಡ್ಡೂರ್ ಬರೆದು ಡಿಸ್ಟಿಲ್ಡ್ ವಾಟರ್, ಗ್ಯಾಮಿಟ್- ಹೀಗಿರಬೇಕು ಎಂದು 1/1000 ಭಾಗ ಕೂಡ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಈಗ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ನಾವು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಮಾರಬೇಕು, ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಈಗ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ತೂಕದ ಬಟ್ಟುಗಳು ಮತ್ತು ಅಳತೆಯ ಸೇರು, ಕೊಳಗ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹೊಸ ತೂಕದ ಬಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅಳತೆಯ ಸೇರು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಬಗೆಹೇಗೆ? ಯಾರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವೆಂದು ನಾನೂ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಕಾರ್ಯತಃ ನಡೆಸುವಾಗ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಅನೇಕ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು. ಈ ದಿವಸ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ರೆಪ್ಪು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಮಂದಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ರೆಪ್ಪುಗಳು ಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗವಿದೆ. ಕೆಲವರು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖಾಂತರ ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸರಿಯಾದ ತೂಕ ಮತ್ತು ಅಳತೆಯ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಲಾರರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾದ ತೂಕದ ಮತ್ತು ಅಳತೆಯ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲರುವುದನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು. ತಮ್ಮಲ್ಲರುವುದನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಾಗಿ ಮೆಮೋರ್ಯಾಂಡಂ ಕೊಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ್ದು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ್ದು ಸಿಕ್ಕದಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ಪೆಸಿಫೈ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಒದಗಿಸದಿದ್ದರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ತಾವು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲರುವುದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಘರ್ಷಣೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಲ್ಲರುವ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಒತ್ತ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.)

ಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಏನೂ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿದ ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಏನಾಗಬಹುದೆಂದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕಾನೂನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲು 20 ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತೂಕ ಮತ್ತು ಅಳತೆಯ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಚಕ್ಕು ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನರಿಯಾಗಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಂಬಳ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಭಯದಿಂದ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಈ ತಿಂಗಳು ಎರಡು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಮೂರು ಆ ಮೇಲೆ ನಾಲಕ್ಕು ಹೀಗೆ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಿ ಸ್ಟ್ಯಾಂಪ್ ಒತ್ತಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಕಾರ್ಯತಃ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೂತು ಬಂದು ಹೋಗುವ ಗಾಡಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಪು ಹಾಕು ಎಂದು ನಿಯಮಿಸಿದರು. ಅವನಿಗೆ ಸಂಬಳವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಎರಡಾಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸ್ಟ್ಯಾಂಪು ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಟ್ಯಾಂಪು ಹಾಕದಿರುವುದು ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲೀಗಲ್ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಂದಿತು. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಎರಡಾಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ಟ್ಯಾಂಪು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬರೀ ಒಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಪು ಹಾಕುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಹಾಕಿ ನರ್ವಿಫೈಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಭಾವನೆ ಬಂತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಹತ್ತಿರ ಸ್ಪೆಸಿಫೈಡ್ ವೆಯಿಟ್ಸ್ ಇದ್ದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಯು ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದಾಗ ಅದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಆಗ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪೀನಲ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ 500 ರೂಪಾಯಿ ದಂಡ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಐದು ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವನೂ ಕೂಡ ನಿಗದಿಯಾದ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವನೂ ಸಹ ತಕ್ಕಡಿ ಸೇರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಸೇರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದೆ, ಇದು ನರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ದಂಡ ಆ ಸಣ್ಣ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು? ಯಾರೂ ಮನಃಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪೋಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಹತ್ತಿರವೋ ತಂದು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬಹಳವಾಗಿವೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಬಂದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಈ ವಿಷಯ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಪೂರ್ವಾಪರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಲಾಜುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯತಃ ಸಾಧಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಲ್ಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡಬಹುದು, ಅದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. Statement of Objects and Reasonsನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:—"Representations were made by the people and in the Legislature from time to time about the difficulties experienced by the use of false weights and measures in several parts of the State." ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಕಾರಣ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು ತಮ್ಮ ಕಡೆ ಯಾವ ಕೊಳಗವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಅಡಿಕೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಸಿಲ್ಕ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನದಟ್ಟು, ಆದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಈಗಿರುವ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಇಲ್ಲ, ಸ್ಪೆಸಿಫೈಡ್ ವೆಯಿಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಮೆಷರ್ಸ್ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಉಭಯತ್ರರಿಗೂ ಮೋಸವಾಗಬಹುದು. ಇದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಮನಬಂದಂತೆ ಒಬ್ಬನು ರೂಪಾಯಿಗೆ 16 ಆಣೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಇನ್ನೊಬ್ಬ 15 ಆಣೆ ಎನ್ನುವುದು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೆ ಹಣದ ಬೆಲೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸ್ಟೇಪನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಟೀಕುಡಿದು ಒಂದು ನಾಣ್ಯ ಕೊಟ್ಟರೆ ಚಿಲ್ಲರೆ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯದಿರುವ ಬೇರೆ ಎರಡು ಮೂರು ನಾಣ್ಯ ಕೊಟ್ಟ. ಆಮೇಲೆ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು. ದರದಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ತೂಕಗಳಲ್ಲೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವನಿಗೂ ಮತ್ತು ಮಾರುವವನಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಏಜೆಂಟು ಪೋಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಮ್ಯಾನುಫ್ಯಾಕ್ಚರಿಂಗ್, ಇಷ್ಯೂಯಿಂಗ್, ಮತ್ತು ಯೂಸಿಂಗ್, ಈ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವ ತೊಂದರೆಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಯಾರೋ ಮನವಿ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಮಸೂದೆತಂದು ಈ ರೀತಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಪಡೆಯುವುದು ನರಿಯಲ್ಲ. "It is not the dog that is wagging the tail; it is the tail that is wagging the dog." 1902 ರಲ್ಲಿ ರೀಜೆಂಟ್ ಮಹಾರಾಣಿಯವರು ಮಾಡಿರುವ ಕಾನೂನು ಇದುವರೆಗೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇರುವ ಕಾನೂನನ್ನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾರ್ಯತಃ ಎಫೆಕ್ಟೀವ್ ಆಗಿ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಮ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾದ್ದೊಂದು 1902 ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಕಾನೂನಿದೆಯೆಂದು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಅದು ತಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಕೂಡ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಗೇಣಿಯನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬರೆಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಗೇಣಿ ಕಾನೂನಿದೆಯೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ, "ಎಲ್ಲಿದೆ ಗೇಣಿ ಕಾನೂನು! ಗೋಪಾಲಗೌಡ ಬಂದು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಆಯಿತೇ! ಬರಿ, ಬರಿ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕರಾರು ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದರೆ, "ನಾನು ಹೋಗಲೇ, ಬರೆಸುವುದಕ್ಕೆ!" ಎಂದು ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನೇನು ಹೇಳಲಿ!

ಹೀಗಾಗಬಾರದು. ನೀವು ಮಾಡುವ ಆಕ್ಟುಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತಾಗಬೇಕು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದೇ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಈಗಲೂ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲೂ ಕೂಡ false ಆಗಿರುವ ತೂಕ ಮತ್ತು ಅಳತೆಯ ಸಾಧನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮನ್ನೆ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಅವರು ಗೆಜೆಟ್ಟು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. 1902 ರ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ 'Government may from time to time by notification extend this to that part of the State which they please . . .' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಆಕ್ಟು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಅನ್ವಯವಾಗದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಆರ್ಡೋಬರ್ 1954 ರಲ್ಲಿ ಇಡೀ ನಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ನಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು extend ಮಾಡದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member has taken more than one hour. He should also feel the sense of theHouse.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಇನ್ನು ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—There is also a limit for the speeches to be made. I request the Hon'ble Members to enable the House to proceed with the Bills. The Chair has got powers to curtail the speeches. But I do not want to use it. There are so many Bills to be disposed of. It is the concern of the House to pass these Bills in the interests of the people. If these Bills are not passed, the people will suffer, not the Government or we.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ (ಹೊಳಲ್ಕೆರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕಾಗೋಡಿನ ಕಥೆ, ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಯಾತ್ರೆ, ಚೆನೆನ್ಸಿ ಆಕ್ಟು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರವಾಗಿಯಾಗಲೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಮಾತನಾಡಲಿ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ನಭೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಅವರು relevancy ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರು. 'ಗೋಪಾಲಗೌಡ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಯಾತ್ರೆ, ಕಾಗೋಡಿನ ಕಥೆ, ಚೆನೆನ್ಸಿ ಆಕ್ಟು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕಾಗೋಡಿನ ವಿಚಾರ ಏಕೆ ಹೇಳಿದೆನೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶದ ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬತ್ತವನ್ನು ಅಳೆಸುವಾಗ . . .

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Regarding relevancy or irrelevancy, the Chair is the Judge. I am sure the Chair will take care of it.

Sri S. GOPALA GOWDA.—Is there any point of order involved, Sir ?

Mr. SPEAKER.—I have already answered that. The Hon'ble Member need not reply. I may bring to the notice of the House that Members can only address the Chair and if there is any point of order, it is the Chair that will give a ruling. Therefore, the Hon'ble Member need not take notice of it. Hon'ble Members must understand that if they go on replying to each point raised by a member, the continuity of his speech will break of. I am here to see whether he speaks relevantly or not.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾನು irrelevant ಆಗಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಾವು ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ ನಾನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. I am also bound by rules and procedure. ನಾನೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆಂದು ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕು.

ಆಮೇಲೆ ಈ ಮಸೂದೆಯ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ "Any weight or measure of capacity which is not in accordance with a copy of the Standard weight or measure of capacity kept under Section 2 (2) shall be deemed to be a false weight or measure of capacity within the meaning of Chapter XIII of the Indian Penal Code.' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಇಂಡಿಯ ಪೀನಲ್ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇಂಥ ಅಕ್ರಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಡೆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಅಂಥ ಅಕ್ರಮ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದವರ ಮೇಲೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಪೋಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆ ಪ್ರಾವಿಜಿ ಅನ್ನೇ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಏನಾಗಿದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕಾರ್ಯತಃ ಏನೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಅಕ್ರಮ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೂ ಕೂಡ ಅವುಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಅಕ್ರಮ ಅಳತೆಯ ಮತ್ತು ತೂಕದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಯಾರುಯಾರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಅವರು ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ? ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.)

ಈ ಅಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅವರು ತಡೆಗಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ? ಈ ದಿವಸ ಈ ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಅಕ್ರಮಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಅಕ್ರಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೇ ಹೌದು. ಆದರೆ ಈಗ ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಿಡತಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದೇನೂ ಇದನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ತಾವು ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಹೀಗೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಗೆ ನೂಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಜನರಿಗೆ ಯಾವುದು ಸರಿಯಾದ ಅಳತೆ ಸಾಧನ, ಯಾವುದು ಸರಿಯಾದ ತೂಕದ ಸಾಧನ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ specific ಆಗಿ ಇಂಥಿಂಥ standard ಅಳತೆ ಮತ್ತು ತೂಕದ ಸಾಧನಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ತಕ್ಕೀರಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಾವು ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ತಾವು ಯಾವ ಒಂದು ಬಾಬನಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಸೇರು, ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಗಜಕಡ್ಡಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪೆಸಿಫಿಕ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡನ್ನು ತಾವು ನಿಗದಿಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇವುಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಏನು ಒಂದು ಕಾನೂನಿತ್ತೋ ಅದರಂತೆಯೇ ಮುಂದಕ್ಕೂ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯು ಮುಂದೆ ಕಾನೂನಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಜನರಿಗೊಂದು ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆಯೂ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿಯೂ ಇರುವಂತೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಇಂದು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದಂಥಾ ವಿಚಾರ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೀನಲ್ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಾಠಿಣ್ಯವಾದಂಥಾ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕ ಅಗತ್ಯವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾವು ಬೇರೆ ಯಾವ ಜನಗಳಿಗೂ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗದಂತೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಯಾರುಯಾರು ಈ ತೂಕ ಅಳತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒಂದು ಆಶ್ವಾಸನವನ್ನು ಈ ದಿವಸ ನನಗೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ತಾವು ಈ ಪೀನಲ್ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಅಕ್ರಮವಾದ ಅಳತೆ, ಸೇರು, ಬಟ್ಟುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಮೇಲೆ ಕೇಸ್ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನಮಗೆ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅತನು ಕೋರ್ಟು ಕಛೇರಿಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಇಂಥಿಂಥಾ ಸೇರುಗಳನ್ನೇ ಇಂಥಿಂಥಾ ತೂಕದ ಸಾಧನಗಳನ್ನೇ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಜನರು ಅವುಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಜನರು ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎನ್ನತಕ್ಕ ಅರ್ಥ ಈಗ ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಒಮ್ಮೆಗೇ ನಾವು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು, we have not thought of giving orders for manufacturing these weights and measures to any concern at all. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅಂಥ specification ಪ್ರಕಾರ manufacture ಮಾಡತಕ್ಕವರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದು ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ. ಅಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು Penal Clauses ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ತಂದಿರುವ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಚರ್ಚೆಮಾಡದೆ, ಆಗಲಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರನ್ನು ತೊಂದರೆಗೀಡುಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಮೂಲ ಕಾನೂನಿಗಿಂತ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಬಹಳವಿವೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು general ಆಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯತಕ್ಕ ಸೆಕ್ಷನ್ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಹೊಸ ಕ್ಲಾಜುಗಳನ್ನು insert ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥದ್ದೇ ಒಂದು ಕ್ಲಾಜ್ ಮುಂದೆ ಇದರಲ್ಲಿದೆ. Tenancy legislation ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವರ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಯಿತು. ಆವಾಗ ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ಈಗ ಸಭೆಯು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ತಿರುವಾಂಕೂರು-ಕೊಚ್ಚಿನಿಂದ ನಮ್ಮವರು 7-8 ಬಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದರು. ನನಗೆ ಅವನ್ನು ಓದುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಿತು. ಅದು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟಕರವಾದ ಅರ್ಥ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ simple termsನಲ್ಲಿ direct transitive verb ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—That is not good draftsmanship at all.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—Good draftsmanship ಅಲ್ಲವೆಂದು ವಕೀಲರು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು. ವಕಾಲತ್ತಿಗೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇಬ್ಬರು ಗೌರವಸ್ಥರು ಈ ಕ್ಲಾಜಿನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮೂರನೆಯವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕು. ಒಬ್ಬನು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಲಾಯರನ್ನು ಹಿಡಿದನೋ ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಲಾಯರನ್ನೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬನೂ ನೇಮಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಹೈಕೋರ್ಟು ಲಾಯರನ್ನು engage ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನೂ ಅಂಥವನನ್ನೇ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಮದರಾಸ್ ಅಥವಾ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವವರನ್ನೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ವಕಾಲತ್ತು ಹೆನ್ನಾಗಿರುವವರು "provided that" ಎಂದು ಏನೋ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಡಿಮೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಕೆಲವು clauses ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ "notwithstanding that" ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮೇಲಿನ ಕ್ಲಾಜ್‌ಗಳನ್ನು nullify ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. Interpretation ಬಹಳ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಇದನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—It is not possible to avoid.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ತಿರುವಾಂಕೂರು-ಕೊಚ್ಚಿನವರ ಬಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಭಾಷೆಗೂ, ನಮ್ಮ ಬಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಭಾಷೆಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ತಾವೇ ಆ ಬಿಲ್‌ಗಳನ್ನು ಪರಾಂಬರಿಸಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ನಾವು ಮಾಡುವುದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಸಹ ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕು. ವಕೀಲರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಾದರೆ, ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಾದರೆ ಸಾಲದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕು. ಯಾರ ತಲೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವ ಹಾಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು comment ಬರುತ್ತದೆಯೋ ನೋಡೋಣ. ತಪ್ಪು ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಹಾಗಿರಬೇಕು, ಹೀಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—Hon'ble Member can point out the particular provisions.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—15ನೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 2ನೆ ಕ್ಲಾಜ್ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಂಥ ಒಂದು ಕ್ಲಾಜ್ ಮುಂಬಯಿ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿದೆ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—He tears my speech into parts and parts. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿದೆ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೇರೀತಿಯಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ನನಗೂ ಹೇಳಿದೆ.

12-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಅವರು ಉತ್ತರ ಹೇಳುವಾಗ ಇದನ್ನು clarify ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಇದು ಬೇಕೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎರಡನೇ ಪ್ರೊವಿಜಿಸ್ ಏಕೆ ಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಿ, ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಅವನು ಹೇಗೆ ನದುಪಯೋಗಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ನದಸ್ಯರು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದಾಗ ಅದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮುಂಬೈನಲ್ಲೂ ಇಂಥ ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಅಲ್ಲೂ ಸಹ ತೊಂದರೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇರಲಾರದು ಎಂದು ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಡ್ರಾಫ್ಟ್‌ಮೆಷಿಪ್ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಪಿಮಾಡದೆ ಇರಬಹುದು. ಕೆಲವು ಸಾರಿ ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನೋಡಬೇಕು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನೋಡಬೇಕು. Legal ಆಗಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲೂ uphold ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಅನಂತರ ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಾಗ ಕಾರ್ಯತಃ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆಯೆ ಎಂಬುದು ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Is it a speech on the Bill or is it an advice on drafting the Bill, I want to know.

Sri S. GOPALA GOWDA.—The Chair may direct me if I am speaking on any irrelevant facts, Sir.

Mr. SPEAKER.—Too much of dilation is not good.

Sri T. C. BASAPPA (Tarikere).—He has not shown any single defect in the drafting.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ತರೀಕೆರೆಯಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಮಾನ್ಯನದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ justify ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಡ್ರಾಫ್ಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಳಸಿರತಕ್ಕ ಭಾಷೆ ಬಹಳ ಬಳಸಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನೇರವಾದ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ . . . .

Mr. SPEAKER.—The House will rise and meet at 8-30 tomorrow morning.

The House adjourned at Thirty-Five Minutes past Twelve of the Clock to meet again the next day Saturday, 2nd April 1955 at Thirty Minutes past Eight of the Clock.

WD 4508—GPB—550—8-8-55